

HOROLEZECKÝ PRŮVODCE PO TERÉNECH SEVERNÍ MORAVY
Díl 1.

KRUŽBERSKÉ SKÁLY

OSTRAVA 1977

PŘEDMLUVA

Během několika posledních let nejen díky podpoře, která je v naší společnosti právem věnována oblasti tělovýchovy a sportu, ale také i olivědomým mňahám širakého funkcionářského aktivu horolezeckého svazu v severozápadním kraji, došlo k prudkému zárvětu horolezecké členské základny, která v současném době čítá okolo 1 300 členu, což je údaj dvakrát vyšší, než stav členské základny v r. 1961.

Z toho důvodu a hlavně také pro bobatou člunosti ve všech oblastech, které dnes horolezeckví jako sportovní odvětví v sobě zahrnuje, zaujímá Horolezecký svaz Sm KV ČSTV v celostátním měřítku významné místo. Toto hodnocení je výsledkem soustavné a dlouhodobé práce, v níž důležitou roli vedle olivědomého politicko-výchovného působení ověřitelů hraje systematický výcvik členu na cvičných skalách.

Rozsahem lezeckých možností na cvičných skalách se náš kraj zálohá neřadí mezi ty nejvyšší. Avšak pro každého horolezece jsou naše cvičné terény zajímavé svojí rozmanitostí hornin jimiž jsou tvořeny, ale také často i pro pvtvbné okolí, v němž jsou zasazeny a které skýtá nádherné a zdravé prostředí pro aktivní rekreaci po celistýdení práci. A důkazem toho, že umožňují uspokojit i ty nejnáročnější lezce, je skutečnost, že na těchto cvičných skalách začínali a postupně technicky rostli horolezci nejznámějších jmen své doby jako třeba Gorniševič, VIš, Baudis, Záhoranský, Horka, Romanovský, Kulhavý aj.

Horolezecký svaz Sm KV ČSTV připravil k vydání Horolezeckého průvodce po terénech Severní Moravy, který si klade za cíl především pomoci obětaným ověřitelům v jejich náročném práci, ale také uspokojit všechny horolezecké zájemce - mezi nimiž stále význačtější místo zaujímá mládež - z našeho kraje a také z kraje ostatních. Bude tak také vyplněna existující mezera v průvodcovské literatuře, kterou dnes již jen nedostatečně zakrývali v r. 1961 vydany "Horolezecký průvodce po cvičných terénech na Horavě". To proto, že došlo k objevení nových terénů a také že došlo ke značnému prdtupu nových a technicky náročtějších cestami na skalách dříve známých.

Průvodce "Krušbork" je prvním dílem připravovaného záměru, za nímž budou zhruba v ročním odstupu následovat další. Je moží mlion povinností poděkovat všem, kteří se v celé přípravě podíleli a zároveň bych chtěl vyjádřit přesevědčení, že vydany "Průvodce" bude sloužit všem tak, jak si to kolektiv autorů vtýkl za cíl.

Ing. Václav S a g a z
předseda HS Sm KV ČSTV

OBSAH

Předmět	str.
I. Úvod	1
II. Pravidla sportovního lezení na cvičných skal- lách severní Moravy	2
III. Základní potřebné informace o oblasti Kruž- berských skal	9
1. Charakteristika terénu	9
2. Poloha skal	10
3. Dopravní spojení	10
4. Ubytování a táboření	13
5. Pomoc při úrazech	13
IV. Systém značení cest	18
V. Popis výstupů	19
A. Žabí kůň	19
B. Hlavní masiv	24
C. Rozlámání	30

I. ÚVOD

Skalní oblastí severomoravského kraje leží větší-
nou na územích, která mají statut "Chráněná krajinná
oblast" (CHKO) a horolezecká činnost v nich je - při
respektování stanovených podmínek (táboření, pohyb a
parkování motorových vozidel atd.) povolena výhláškou
MČ ČSR z r. 1974.

Páci o jednotlivé skalní oblasti z pohledu horole-
zeckého svazu jsou pověřeny vybrané horolezecké oddí-
ly, které pro tento účel jmenují správce cvičných
skal. Činnost těchto správců koordinuje a řídí jejich
styk s orgány ochrany přírody bezpečnostní Komise vý-
boru horolezeckého svazu Sm KV ČSTV.

S konzultacemi, návrhy, připomínkami a hlášením
nových výstupových cest je nutno se obracet na oddíly,
které jsou pověřeny správou cvičné oblasti. V případě
cvičných terénů na Krušberku je to Horolezecký oddíl
Již Slezan STS Opava.

Průvodcovské zpracování skalních oblastí pro pot-
řeby horolezců předpokládá toto členění:

- I. Krušberk
- II. Velký Babštejn, Bradlo, Malý Babštejn
- III. Hrubý Jeseník (Bramá, Pasák, Čertovy kameny,
Smolný, Špičák, Karištejn, Sokolka, Jelení ka-
meny)
- IV. Beskydy a Hostýnské vrchy (Štramberk, Čertovy
skalý, Pulčiny, Heiřšttýn, Skalný)

II. PRAVIDLA SPORTOVNÍHO LEZENÍ NA CVIČNÝCH SKALÁCH SEVERNÍ MORAVY

Pro cvičné skalní oblasti dosud neexistovala žádná pravidla sportovního lezení, obdobná pravidlům, která platí na pískovcových skalách, alespoň ne pravidla psaná. Tento stav byl způsoben tím, že na nepískovcové skály se hledělo výhradně jako na cvičné terény pro horolezectví vysokohorské, zatímco pískovcové lezení bylo odjakživa výhradně samostatnou disciplínou. Tento názor je ve své zásadě správný a platí i nadále. Ale v poslední době prudce stoupá jednak počet provozů na cvičných skalách a jednak počet přístupů cest již hotových. Vzhledem k tomu, že doševradní pravidla pro lezení a hlavně pro nové přístupové stěny (zatím nepřesné) se předsévají ústředním podáním, nejsou všemi horolezci respektována. Dochází při tom již dnes k určitému znehodnocování cest I. skali a objevuje se proto nutnost stanovit pevná a závazná pravidla pro sportovní lezení na cvičných (nepískovcových) skalách.

Pravidla se vydávají proto, že těchto skal je omezený počet, mnohé z nich jsou ojedinělé přírodní útvarry, často v rezervacích nebo chráněných územích. Je tedy potřeba je chránit, aby zůstaly zachovány i pro další horolezce o nejméně pouličené. Z toho důvodu je nutno přijmout zásadu pevné osazených stěnicích a postupových prostředků. Nemůže tedy kokoliv používat skob a zejména nyní podle libosti, ač by to mělo velký tréninkový význam pro nácvik skobování a taktiky pohybu ve velehorách.

Proto byla vypracována tato pravidla, která mají pevně vymezit možnosti, povinnosti a práva všech horolezců pohybujících se na nepískovcových skalách, aby skály ve své čistotě a neporušenosti byly zachovány pro další generace horolezců i při zvýšeném zájmu o ně, který se předpokládá.

Pravidla jsou závazná pro daný rozsah - viz § 1. To však neznamená, že by nemohla být v budoucnu revidována podle stavu vývoje horolezectví a podle připomínek zkušených horolezců. Pravidla respektují i zájmy ochrany přírody. Kromě toho pravidla umožňují i další zvyšování sportovní úrovně na již hotových a vysokoborovaných cestách. Příkladem je možnost vymezit vnější pevných zajišťovacích bodů podle § 3, odst. 3. Tento paragraf, a to bychom chtěli zdůraznit, znamená snížení bezpečnosti lezení bez jistě, ale má za účel podněcovat používání moderních zajišťovacích prostředků nepoškozujících skály (vládnice ap.)

§ 1 - Platnost pravidel

1) Tato pravidla se vztahují na všechny přírodní skalní útvarry v severomoravském kraji, kterých lze využít k horolezectvému tréninku.

2) Pravidla nabývají účinnosti dnem 1. 1. 1977.

§ 2 - Základní ustanovení

- 1) Při sportovním slézání skal je postup k vrcholů dovolen jen s využitím
 - a) přírodních opěrných bodů (tzv. volné lezení)
 - b) postupových prostředků trvale osazených, ne-

- ní-li v popisku uvedeno jinak (např. "navyškobováno")
- o) pomůcek lezecké výzbroje, umístěných bez poškození skály, tyto pomůcky musí být postupujícími družitvem opět vyjmuty.
 - 2) Technické pomůcky nutno používat v nejmenší potřebné míře.
 - 3) Nemí přípustné zakládání jisticích a postupových pomůcek jinak než během výstupu, tj. ze stančí, s horním jištěním, z natraverzování do cesty apod. (výjimkou jsou úkony spojené s údržbou cesty).
 - 4) Za nesportovní se považuje nahazování smyček na trvale osazené umělé pomůcky a jejich provláčení dříve, než lezeo vystoupí do jejich úrovně (tj. na dosah ruky).
 - 5) Je zakázáno bez vědomí oddílu pověřeného správcem skali:
 - a) jakýmkoli způsobem měnit povrch skály a výjimkou odstranění volných útvarů ohrožujících bezpečnost lezce
 - b) přidávat umělé pomůcky, poškozující povrch skály (viz § 3, odst. 1), není-li v popisku cesty uvedeno jinak
 - o) ubírat trvale zasažené jisticí a postupové umělé pomůcky.
 - 6) Každý lezeo je povinen šetřit a chránit jak skály, tak i přírodní prostředí, do něhož za svými sportovními čili příchází.
 - 7) Po celou dobu výstupu i sestupu je každý lezeo

- povinen zachovávat největší opatrnost a naprostou soustředěnost, musí dodržovat pravidla správného jištění a chránit své zdraví a zdraví všech členů lanového družstva.
- 8) Lezeo jsou povinni ve všech zprávách o svých lezeckých výstupech a výkonech uvádět jen pravdivé údaje.
- § 3 - Výzbroj
- 1) Výzbroj lezeo, kterou je třeba používat podle pravidel, tvoří:
 - a) lana
 - b) pomůcky vyjímavelné, nepoškozující skálu (smyčky, vklíněnoe, závěsné háčky apod.)
 - c) smyčky a žebříčky používané k postupu
 - 2) Lano je za postupu k vrcholu určeno k jištění, u cest lezeckých s umělými pomůckami ho lze využívat k postupu v rámcí jednoho družstva. Za nesportovní se považuje:
 - a) postraní jištění, není-li obvyklé u tohoto výstupu a jištění pomocí jisticích bodů jiné cesty
 - b) postup provolazeo s horním jištěním (neplátí v úseku skálolezeckém a okolí pořádaných v rámci této sekce činnosti svazu)
 - c) vyalání pohotovosti nad provolazeo se závěrem případně pomocí spuštěním lana.
 - 3) Používání smyček a vklíněnoe k jištění a postupu nepoškozují skálu a je třeba dávat mu přednost před ostatními prostředky. Při zakládání umělých pomůcek je zakázáno jakékoliv přípůsobování po-

vrohu skály.

- 4) Přelezení cesty bez použití trvale zasažených jistících a postupových prostředků, pouze s využitím vyjmátečných pomůcek (tj. podle par. 2, odst. 1 bod a) a c)), zvyšuje sportovní hodnotu výstupu. Lezec přitom musí dbát zvýšenou měrou o bezpečné zajištění.

- 5) Pomůcky poskytující skálu lze použít jen se souhlasem oddílu pověřeného správcou skal při omnož nedostatečně zajištěné cesty.

§ 4 - Stavění

- 1) Stavění (postup lezce s využitím opory druhého) je dovoleno jen tam, kde je důvodně užli prvovýstupce. Stavění na jiných úsecích snižuje sportovní hodnotu výstupu.
- 2) Další na laně může přelézt úsek, který byl překomán stavěním, pomocí lana.

§ 5 - Kruhly a trvale zasažené pomůcky

- 1) Kruhly a ostatní trvale zasažené pomůcky jsou určeny k jistění, u cest lezečů s umělymi pomůckami též k postupu lezce.
- 2) Trvale zasažené pomůcky musí odpovídat požadavkům dlouhodobé životnosti a zpráso osazení musí zajišťovat jejich maximální spolehlivost.
- 3) Za spolehlivost pomůcky je zodpovědný oddíl pověřený správou skal, avšak až po obdržení zprávy o prvovýstupu. Do té doby za spolehlivost odpovídá prvolezec.

- 4) Zjistí-li lezec, že trvale zasažené pomůcka je nejspolehlivá, potom:
 - a) má povinnost vyrozumět o tom správce skal
 - b) se svolením správce skal má právo vyměnit ji.

- 5) Přidávat, přemísťovat nebo ubírat trvale zasažené pomůcky není dovoleno. Výjimky jsou možné jen po dohodě se správcem skal, k přidávání fixních prostředků je zapotřebí schválení bezpečnostní komise při VHS Sm KV ČSTV.

§ 6 - Prvovýstupy

- 1) Prvovýstupy lze uskutečňovat jen s podmínkou, že lezeči nebudou porušovat pravidla. Prvolezec je oprávněn k zasažení fixních jistících a postupových pomůcek.
- 2) Před prvovýstupem je lezec povinen prostudovat trasu zamýšlené cesty a zvažít nutnost použití a umístění fixních pomůcek. K průzkumu smí využít jen místa v okolí zamýšlené cesty. Není přípustné zkoumat možnost výstupu ze slauňů nebo s horním jistěním.
- 3) Jde-li při prvovýstupu o variantu, musí být při něm postoupeny i zbyvajcí úseky cesty.
- 4) Počet jistících (dobíracích) stanovišť musí být co nejvíce omezen. Při jejich výběru je nutno co nejvíce využívat přírodních možností.
- 5) Není sportovním postoupovat úseky lezitelné volně pomocí umělých pomůcek.
- 6) Při lezení pomocí umělých pomůcek musí být fix-

- ní prostředky umístěny s maximálním využitím všech schopností prvolezce (na okraji lezeckých možností).
- 7) Trvale zasažené pomůcky smí být použito jen nejn-
nutnější počet. Zmenšování jejich počtu během výstupu a po jeho dokončení podstatně snižuje sportovní hodnotu prvovýstupu.
- 8) Není přípustné používat firmách prostředků tam, kde může být použita s dostatečnou bezpečností pomůcka nepoškozená skála.
- 9) Není dovoleno používat pevně zasažené jističe pomůcky v nejtěžším místě volně ležaného úseku, je-li možné její jiné umístění.
- 10) Výjimka z ustanovení odstavců 5, 7, 8, 9 je přípustná pouze při prvním přístupu daným úsekem cesty.
- 11) Oddíl pověšený správkou skali může (na základě potřeby zvýšení úrovně techniky lezení a sportovní hodnoty výstupu) na dané cestě přemístit případně i snížit počet pevných jističů a postupových prostředků. K tomu je třeba souhlasu autora výstupu. Sporné případy řeší bezpečnostní Komise VHS Sm XV ÚSTV.
- 12) Používání dřevěných klínů je pro jejich malou trvanlivost nevhodné a je třeba se jejich používání vyhnout.
- 13) Použití vrтанých pomůcek (krupy, nůžy) k překonání nelezitelných míst je dovoleno pouze tehdy, je-li tím umožněn výstup cestou velké sportovní nebo estetické hodnoty a z bezpečnostních důvodů. K zapuštění vrтанých pomůcek je třeba souhlasu správce skali.

- 14) Prvovýstupce je povinen:
- a) navrhnout pro cestu vhodný název a klasifikaci dle UTA
- b) do tří měsíců zaslat správci skal popis cesty, obsahující: název oblasti a stěny, event. i s popisem přístupu, název cesty a klasifikaci, popis cesty, jména lezců, oddilovou příslušnost a datum dokončení. Do popisu je nutno uvést počet použitých vřídlnů nebo neovvřídlných pomůcek.

- 15) Nebyl-li prvovýstup dokončen, je lezec povinen jej řádně označit znamením o nedokončení cesty (z téhož viditelnou smyčkou, nejlépe s volným koncem, aby nemohlo dojít k záměně s omylem ponechaným jřídlnem). Právo na dokončení prvovýstupu takto lezci nevzniká.

III. ZÁKLADNÍ POTŘEBNÉ INFORMACE O OBLASTI KRUŽBERSKÝCH SKAL

1. Charakteristika terénu

Kružberské cvičné skály jsou výchozem hornin starších formací, omazaných především erozivní činností zahlubováním koryta řeky Horavice. Leží v oblasti spodního karbónu - Kilmu z doby prvohor. Kulmské horniny vytvářejí oázy Mlýnský jesoník a část Oderských vrbů. Tvořeny jsou převážně břidlicemi a drobnými, s mnoha přechodovými strukturami.

Odkrytý skalní masiv pod betonovou přelivnicí zdi dávně nádrže je tvořen převážně břidlicíanton dro-

bou, méně drobou, o čemž svědčí přirozená vrstevnatost a rozpojitelnost horniny, odlinující se v různých mocných deskách.

Skála je místy velmi lámavá, bohatě vrstvená, takže poskytuje velké množství variant výstupů.

2. Poloha skál

Kružberské ovídné skály leží pod hrází Kružberské přehrady, asi 200 m ve směru toku řeky Moravice, přímo u silnice v jižním svahu zalesněného kopce.

Území je tato oblast zachycena na mapě č. 17 souboru turistických map "Oderské vrchy" (viz příloha č. 1 na str. 19).

3. Dopravní spojení

a) Vlakem:

Trat' 276 Svoňdol n. Odrou - Buditšov
do stanice Svatonovice.

Trat' 31d Opava - Svobodné Heřmanice
do stanice Mladecko.

b) Autobusem:

Trat' 708 06 Opava-Buditšov
do zastávky Kružberk nebo Svatonovice.

Trat' 708 13 Opava-Heřmanice Kunčice
do zastávky Mladecko.

Trat' 708 14 Opava-Kružberk
do zastávky Kružberk.

Trat' 708 29 Buditšov-Heřmanice Kunčice
do zastávky Kružberk přehrada.

Trat' 708 51 Větkov-Jeřč
do zastávky Kružberk.

Trat' 708 55 Opatava-Buditšov
do zastávky Svatonovice.

Trat' 701 07 Bruntál-Opava
do zastávky Sl. Panta.

Trat' 707 16 Olomouc-Opava
do zastávky Sl. Panta, Mladecko.

Trat' 712 58 Val. Božíkovičky - Josemice
do zastávky Svatonovice, Kružberk-přehrada.

Trat' 715 13 Krnov-Leskovice
do zastávky Sl. Panta.

c) Vlastním dopravním prostředkem

Je možno dojet ke skálám nejlépe z Kružberka. Ze Svatonovic kolon přehradní hráze je příjezd méně vhodný (lesní cesta, kamiony). Parkovat je možno v blízkosti skál.

Pozor! Nezapomínejte těsně pod silnicí - parkující kamiony!

4) P 3 K X (od výhledů 338)

Kružberk - přehradní hráz
Po levé straně řeky Isoná cestou po červené značce 0,5 km.

Kružberk - turistická ubytovna "Proletář"
Po červené značce po silnici 2 km.

Svatováclav

Kolmo na trati směřem k severu po silnici - žlutá značka, 2,5 km k přehradní hrázi, přes hráz a doprava po červené značce úpatím Isového břehu asi 500 m ke skalám.

Jánské Koupele

Po červené značce přes Kružberk 8 km.

Zálužná

Zelená značka přes Jánské Koupele 8 km.

Nové Lublice

Po zelené značce přes Kružberk 6 km.

Mladecko

Po zelené značce 9 km do Kružberka přes N. Lublice a z Kružberka 1 km po červené značce po Isovém břehu Moravice proti proudu až ke skalám.

Hořejší Kurčice

Po silnici přes přehradní hráz - 1: km.

Slezská Harta

Po silnici kolem přehradního jezera ke hrázi 11 km, pak po červené značce 0,5 km.

Budíšov

Po žluté značce přes přehradní hráz 5 km.

4. Ubytování a táboření

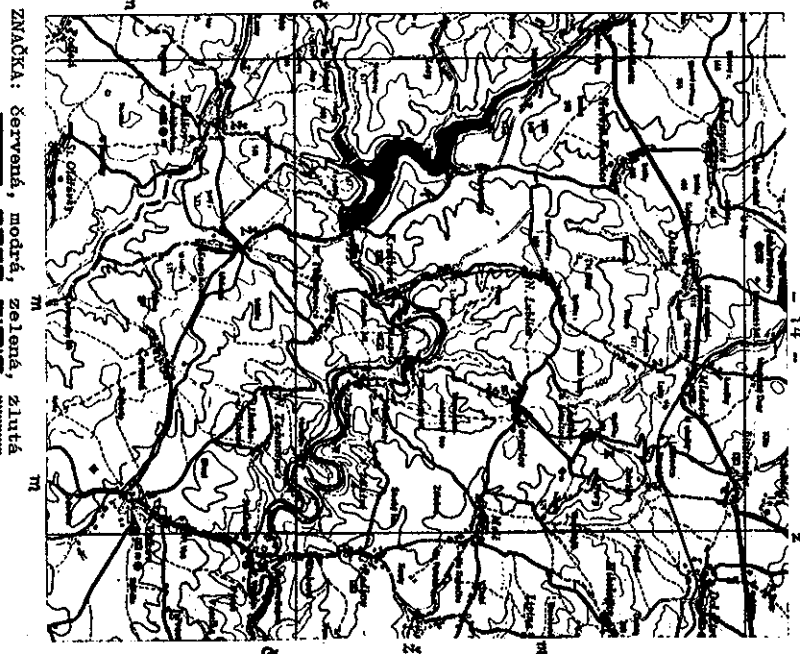
- 1) Kružberk - hotel "Proletář" (turistická ubytovna)
- 2) Rybářská chata - přes řeku naproti skalám
- 3) Zálužná - hotel "C" (po předchozí domluvě)
- 4) Budíšov n. B.
- 5) Vítkov
- 6) Podhradí
- 7) Melč

Stanování v okolí skal je dovoleno pouze pro členy horolezeckého svazu (viz příloha č. 2,3 na str. 15, 16). Je také možno přespát v jeskyni, přímo ve skalním nasklivu. Pitnou vodu je možno nabrat v rybářské chatě nebo v domku na přehradní hrázi. Po převážení je možno užívat k pití i vodu z potoka vzdáleného od skal 150 m proti proudu řeky. Při pobytu u skal je nutno dodržovat čistotu a pořádek, odpadky odhazovat na označené místo.

5. Pomoc při úrazu

Při úrazu je možno vyhledat první pomoc v rybářské chatě, v domku na přehradní hrázi nebo v Kružberku. Nejbližší nemocnice je ve Vítkově (15 km) nebo v Opavě (27 km).

Příloha č. 1: Oblasť Kružberských skal - výřez z mapy
č. 17 souboru turistických map "Oderské
vrchy"

Příloha č. 2

Okresní dům pionýrů a mládeže
s. Blata
O p a v a

Č.j. 224/76

16.6.1976

Věc: Povolení na přecháňné táboření.

Rada MNV v Kružberku projednala Vaši žádost a dle usnesení ze
zasedání dne 7.6.1976 povolujeme přechodné táboření a stanování organ.
horolezeckým oddílem. Nesouhlasíme s odstraněním tabule "Stanování záká-
záno", tyto tabule musí zůstat na svém místě. O tomto opatření budou
informováni pracovníci VB a pomocná stráž VB.

Ze MNV to jedním
MÍSTNÍ NABÍDEJNÍ VYBOR
V KRUŽBERKU
pro obce Kružberk a Nové Lubice
okres Opava

POVODÍ ODRY

RODNIK PRO PROVOZ A VYUŽITÍ VODNÍCH TOKŮ
701 36 OSTRAVA I, CÍRKLÁŘSKÁ 51

Titl.
KV horolezeckého svazu
SM KV ČSMV,

J S T R A V Ů .

KANCELARIE	JIV
V O.Č.Č. 111/111/111	
Dělo: 111/111/111	
Dat.: 11.11.1976.	
Priloha č. 3	

Vyřídění ke stanování.

K Vašemu dopisu ze dne 30.9.t.r.Va sdělu-
jeme, že nemáme námitek proti umístění stannu
na levém břehu řeky Moravice (v blízkosti skál pod
přehradní zdí) za předpokladu, že budete vtrže-
vat pokádek a čistotu v okolí stannu a budete
abdit případných pokrmů vodohospodářských orgánů,
zejména veštecnic, hrázného na VD Krupčenk,
s.Čurka, vzhledem k tomu, že stanování se nachází
v blízkosti vodní nádrže.

Ing. Miroslav Č i n d r a
ředitel závodu

Využití Chalupa
Tahla
Dělnička
LOKY OSTRAVA
05 21 27

Závod 1
Opera
Tahla 4513

Závod 2
FyzikMentel
Tahla 4291

Závod 3
Stanození Opera
Tahla 5184-6

Priloha č. 3

Priloha č. 4: Krupčenské cvičné skály

Žabí kůň

Hlavní masiv

Rozlámaná

IV. SYSTEM ZNAČENÍ CEST

Kružberské ovčenské skály (viz příloha č. 4 na str. 17) jsou rozděleny do tří částí:

A) ŽABÍ KŮŇ - skalní žebro v levé části a dřevěným zábradlím kolem trigonometrického bodu.

B) HLAVNÍ MASTIV - je oddělen od žabního koně širokým travnatým žlebem. Tento skalní masiv má ve střední části u silnice jeskyň. Vlevo od jeskyň se zvedá asi 25 m vysoká stěna, která pak nad jeskyň přechází ve skalní pilíř asi 50 m vysoký. Pilíř se láme hladkou stěnou ke svahu a ustupuje od silnice. Od pilíře vpravo, oddělen komínkem, vystupuje menší skalní útvar Kostolík.

C) ROZLIAMANÁ - skalní stěna lámavých skal vpravo od hlavního masivu.

Výstupové cesty jsou firmě jistěny skobami, kruny a nůty, jistiění je možno doplnit použitím smyček (uzlů) a vklíněnic. Převážná část výstupů je lezebná bez použití skob k postupu, žebříků a smyček k postupu se používá pouze u obou výstupů v jeskyň.

Výstupové cesty jsou říšlovány zleva doprava postupně pro každý ze skalních útvarů samostatně počínaje jedničkou. Schématické znázornění výstupů je provedeno v přílohách č. 5 až 11 na str. 36 - 42.

V. POPIS VÝSTUPŮ

A) ŽABÍ KŮŇ

1) P r v n ě

III, usel

Před posledním výstihem Normální cesty (11) doleva koutem dolů pod stěnkou. Vzhůru pod převis, vpravo kolem něj a dále až ke konci skal.

Huška, Čajka, 1972

2) Z á p a d n ě c e s t a

III, 1 skoba

Mástep koutem vlevo od převisů dolní stěny. Kouty na travnatou lavici, dále po stupních pod stěnkami ke skobě. Koutem na další lavici, pak stěnkou pod převisy, za doleva a koutem přes převis na Normální cestu (11).

Buček, 1961

3) S v a t e b n ě

V, 3 skoby

Mástep v bílaku pod převisy. Koutem vpravo přes převis a po stupních na lavici. Vlevo koutem vzhůru pod šedou převislou stěnkou. Stěnkou vzhůru na lavici a další převislou stěnkou na Normální cestu (11).

Buček, 1963

4) Západní stěna
V, 6 skob

Nástup v hlavku, přes převis na hranu vlevo, pokračování na lavici. Stěnkou vlevo od hrany, pak kontem ke křidlu. Převis obědeme vlevo a přes stupně na hřeben.

Buček, 1962

5) Západní hrana
IV, 4 skoby

Nástup vpravo od hlavku, po stupních na lavici, hranou, pak přes stěnkou vlevo od hrany a přes stupně dolů na Normální cestu (11).

Čajka, Hořínek 1971

6) Jičín
III, 8 skoby

Přístup a přes hladkou stěnu na lavici. Vlevo kolem převisu a přes stěnu pod převis. Kontem přes převis a dále kontem na Normální cestu (11).

Buček, Šnapka 1955

7) Jičín kout
III, 2 skoby

Plochým zřezem na lavici. Přímě přes převis a dále kontem, potom hranou na Normální cestu (11).

Hůška, Holco 1970

8) Baudišova vlevo
V, 5 skob

Stěnkou vpravo od plochého kouta přes převis na lavici. Kontem pod převisy a dále kontem vlevo na hranu, přes stěnu na Normální cestu (11).

Baudiš 1962

9) Baudišova vpravo
VI, 4 skoby

Nástup na lavici stejný jako u cesty vlevo. Z lavice kontem ke křidlu a dále přímo převyšším kontem na Normální cestu.

Záhoranský, Kramný 1962

10) Gustávova
V, 2 skoby

Nástup na lavici jako u předchozích cest. Z lavice přímo vpravo hranou, pak převyšlou spárou kolem hrany na Normální cestu (11).

Pesmer 1966

11) Normální cesta
III, 2 skoby

Po stupních pravé hrany dolní stěny na lavici. Sítědem rozpukané stěny na stupě a pak vpravo kolem hrany na další stupě. Po téměř vodorovném hřebeni k pilíři, vstupujícímu ze stěny. Přímě po pilíři, pak přes stupně na vrchol.

Gorniševič, Klapeček 1948

Varianta: Z hřebene sestup pod pilíř a hladkou stěnkou přímo na pilíř V.

12) Koutem
III

Koutem vpravo kolem piliře Normální cesty na vrchol
Bučák 1963

13) Záhorská ocesta
V, 2 skoby

Nástup žlebem a vlevo pod stěnu, přes stupně a stěnu pod převis, přímo přes něj a přes stupně na vrchol.
Záhorský 1963

14) Čik-o-ek-rínol
III

Nástup žlebem a vlevo pod stěnu, pak širokým koutem po stupních na vrchol.
Sušil, Vrtoplová 1963

15) Horňá kout
V, 2 skoby

Nástup vpravo od Záhorského cesty (13), rozsporem v otevřeném převislém koutě, nakonec přes stupně k vrcholu.
Starčala 1972

16) Horňá pílák
V, 5 skob

Nástup ještě vpravo od předchozí cesty. Hranou kouta vzhůru, nakonec přes stupně k vrcholu.
Dlhoš 1973

17) Nová ocesta
VI, 1 skoba

Nástup žlebem až pod hranu. Stěnkou vlevo od hrany na balkoněk a přes další stěnu, pak po stupních k vrcholu.
Starčala, Mašánek 1970

18) Erná
V

Žlebem pod hranu, hranou (amyčka), pod převisem vlevo na balkoněk. Pak po hraně po šikmých stupních na vrchol.
Bučák 1964

19) Výohodní stěna
VI, 2 skoby

Žlebem pod stěnu. Širokou spárou na úzkou lištu. Po ní 3 m vlevo ke skobě. Přes převislou stěnu, pak přes stupně na vrchol.
Gorniševič, Klapeček 1949

20) Nová výohodní
VI, 2 skoby

Žlebem pod stěnu. Úzkým zářezem asi 2 m vpravo od hrany na lištu. Po ní 3 m doprava. Přes převislý, pak přes stupně na vrchol.
Bučák, Holco 1972

21) Huoková
IV, 2 skoby

Žlebem pod stěnu až k úzké spáře. Stěnkou vlevo od

spáry na lištu, po ní asi 5 m doléva, pak přímo vzhůru k vrcholů.

Buček 1963

22) P o s l e d n í

III, 1 skoba

Nástup vpravo od spáry (předchozí popl.s.). Kolem spáry vzhůru na travnatou lavici a přes stupně k vrcholů.

Huška, Hušková 1971

B) H L A V N Í M A S T V

1) K o u t ě

III, 1 skoba

Trhlinou v koutě pod KZ stěnkou na travnatý svah.

Šnajpka 1957

2) K G - s a t ě n ě k a

VI, 6 skob

Koutem pod převislou stěnkou, po ní vzhůru adoprava na hrannu. Po lavici pod další stěnkou a přes ní na svah.

Gornišovič, Karel 1958

Varianta: Od druhé skoby doléva a přímo vzhůru.

3) Z á h o r a n s k é h o h r a n n a

V, 4 skoby

Hranou pod převisly. Přes převis a stále vpravo kolem hrany na svah.

Záhoranský, Mikánek 1962

4) M a l i n o v ý k o m l í n

VI

Stěnkou pod širokou spárou. Převislou spárou, pak kominem na svah.

Gornišovič, Horkel 1957

5) O p a v s k á

VI, 4 skoby

Stěnkou pod převisly vpravo od Malinového kominu. Mírně vlevo přes převisly na úzkou lavici. Přes převislou stěnkou a přes stupně na svah.

Buček 1962

6) N o v á O p a v s k á

VI, 2 skoby

Přímo přes přes převislu vpravo od Opavské, dále pomocí trhlín na převislý stupěň a přes stěnkou na svah.

Holec, Starčala 1966

7) Č o c h t a n o v á

V, 4 skoby

Stěnkami vlevo od Křežho spáry na vystupující blok. Přes převislou stěnkou a dále přímo na svah.

Tomčala 1961

8) K u ř y h o c e s t a

III, 2 skoby

Spárou pod převisly, překrok vlevo a přes stěnkou na svah. Přes několik stupňů pod další stěnu. Koutem,

pak přes lávové stupně na lavici. Převstlou stěnou pomocí úzké spáry na vrchol. (poslední úsek V.)

Gorniševič, Klapeček 1948

9) Провálezков

VI, 7 skob

Od borovice na Kugyňo cestě ještě přes stupeň na hladkou stěnu. Přes ni a další stupně na lavici (kruh na Kugyňo cestě). Poměkud dolů a přímo převstlou, lámavou stěnou na vrchol.

Huška, Čajka 1970

10) Друhá Чохтанова

V, 2 skoby

Přes stupňovité stěny vpravo od Kugyňo cesty pod převst. Přímo přes něj a přes stupně na svah.

Tomšala 1962

11) Нэмоекфэбэфк

III, 3 skoby

Nástup ve směru Kalinovošho koutka. Po šikmém lavici až k trhlíně nad jeskyní. Trhlínou asi 5 m, pak vpravo přes stupně na plošinu - kruh. Dále vpravo od pilíře pod převst., překrok doprava na hranu a po ní na vrchol.

Ném. lezci před 1948

12) Новая Яскынь

VI

Nástup umístě jeskyně v levém koutě. Vzdáru do stropu a spárou ve stropě po skobách k ústí jeskyně.

kyň.

Horke, Kaděk 1974

3) Строби Яскынь

VI, 6 skob

Nástup umístě jeskyně vpravo od vchodu do zadní jeskyně. Stěnou pod strop, který je prolomen širokou trhlínou. Kolem trhlíny po skobách, pak rozporem ve stropě jeskyně až k jejímu ústí.

Horke, Klimša 1967

4) Володя Яскынь

V7 skoby

Nástup ve vchodu do jeskyně. Pravou stěnou vchodu vzhůru až do místa, kde vlnod přechází ve spáru. Spárou vzhůru na svah.

Kaděk 1972

5) Великоница

V, 4 skoby

Stěnou vpravo od jeskyně na lavici, doleva a přes převst. na plošinu na Němoekém žebříku.

Fachman, Šároky 1973

6) Стяга Пилиха

VI, 2 skoby

Středem stěny mezi jeskyní a hranou na lavici. Přes převst. do kouta a jím na plošinu na němoekém žebříku.

Staršala 1973

17) V a r i a n t a h r a n y

V, 2 kruhy, skoby

Mezi 16-17 přímo vzhůru pod převíslostí stěny, dále vzhůru přes stěnu po skalách na plošinka pod dalším převíslem (kruh), od kruhu šikmo dolů přes převís na hranu a přímo vzhůru na vrchol. Horška, Klmaňa 1967

18) V e l k á h r a n a

IV, 5 skob

Po hraně pod převís, vlevo kolem něj nebo přímo hladkým kontem a přes stěnu na balkon. Vlevo na hranu a po ní na stupě. Přes převíslostí stěnu k borovicí, po hraně na vrchol.

VIš, VIšová 1956

Varianta: 5 m nad nástupem vlevo pod převíslostí stěnu a pomocí skob přes ní, VI.

19) V e l k ý k o u t

IV

Kontem na vrchol Kostolicka, pak kontem pod Velkou stěnou až na vrchol - lámané.

Gorniševič, Klapeček 1948

20) K o s t o l í k

III

Po stupních na vrchol Kostolicka, Traverz po levici vlevo až na Velkou hranu a po ní k vrcholu. Gorniševič, Klapeček 1948

21) S t a n i s l a v s k é h o c o s t a

V, 5 skob

Výhlední stěnou Kostolicka spárkou na druhý stupeň. Úzkon spárkou ve stěně hlavního masivu na levici, pak širokou spárkou na balkon. Sokolíkem v kontě na stupě, dále shodně s Velkou hranou, avšak konty kolem vlastní hrany. Gorniševič, Klapeček 1957

22) S u p e r h r a n a

VI

Z balkonem na Velké hraně přímo po svazích hladké hraně až k borovicí. Traverz ke kruhu ve Velké stěně a Velkou stěnou k vrcholu.

Steuer, Holc 1967

23) N o v á s t ě n a

VI, 5 skob

Od kruhu na vrcholu Kostolicka přímo po hladké stěně k borovicí na Velké hraně.

Bradáč, Hušica 1975

24) V e l k á s t ě n a

VI, 9 skob

Od kruhu na vrcholu Kostolicka mírně doprava, pak přímo vzhůru ke kruhu. Dále stále šikmo doprava až na nejvyšší bod skal.

Záhoranský, Krámy 1962

25) T r a v e r z
IV, 6 skob

Z vrcholů kostelíka po lavici na hranu. Poněkud dole a po lavici až do kouta na Kugyho cestě. Opět poněkud dole a traverz přes celou stěnu a přes KG stěnu do kouta, kterým na svah. Traverz je možno nalézt i naopak.

Gorniševič 1957

c) ROZLIŠNÁ

1) L e v ý p í l í k
IV, 2 skoby

Po úzkém levém pilíři, přes převis po skobách. Asi v polovině stěny se pilíř ztrácí, zde doprava a po Velkém pilíři na vrchol.

Holeo, Řinák 1966

2) V e l k ý p í l í k
IV, 2 skoby

Chodíčkem k borovici, nad kterou se strmě zvedá pilíř. Přes kolmou stěnu a po pravé straně pilíře na plošinu. Dále při levé straně pilíře na vrchol stěny.

Gorniševič, Klapetek 1946

3) V e l k ý k o u t
IV, 5 skob

Nástup v koutě vlevo od pilíře. Přes stěnu na lavici, úzkým zářezem vlevo od pilíře, pak přes stěny a stupně k lánavým koutům na levé straně

pilíře. Kouty vzhůru na konoš skál.
Pachman, Hendrych 1973

4) V e l k ý p ř e v í s
VI, 3 skoby

Od křehku na malé hraně doleva pod výrazný převis. Přímě přes převis na vrchol hrany.

Horla 1968

5) K o m í n
II, 1 skoba

Oválnou vlevo od hrany stěny, která nahoře přechází v kominu na vrchol hrany.

Gorniševič, Klapetek 1947

6) H a l d a h r a n a
III, 1 skoba

Stále po hraně stěny přes stěny a převisy na vrchol hrany.

Gorniševič, Klapetek 1947

7) D o l n í B u č k o v a
IV, 1 skoba

Středem stěny vpravo od hrany přímo na vrchol hrany.

Buček 1960

8) D o l n í k o u t
III, 2 skoby

Šikmým koutem, který se výše láme doprava, pak

17) V r o c h n á s t ě n a v l e v o

III

Nástup vlevo od výrazné trhliny pod dubem. Mírně vlevo a vzhůru na plošinu, přes hladkou stětku na vrchol stěny.

Buček 1965

18) V r o c h n á s t ě n a s t ř e d ě m

IV

Výraznou trhlinou přímo nebo po pravé hraně na plošinu u dubu. Po plošině 3 m doprava a stěnkou přímo na vrchol stěny.

Buček 1965

19) S t ě n k o u

IV

Stěnkou vpravo od trhliny přes vlnobent na plošinu. Po levici asi 4 m doprava a přes stětku na vrchol stěny.

Holec, Rašica 1969

20) H o r n á s t ě n k a

IV

Drobně členěnou stěnkou na vrchol stěny. Těsně před koncem mírně doleva.

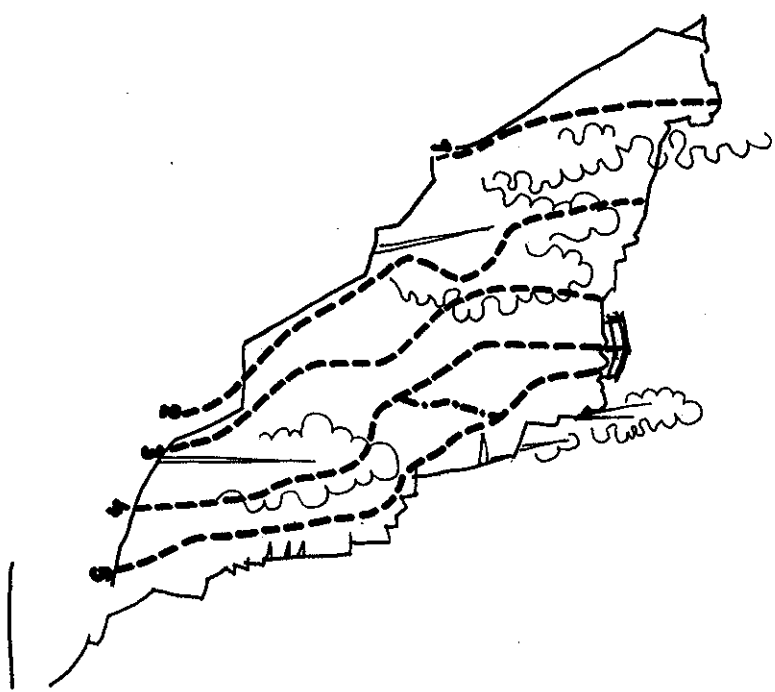
Huška 1973

21) P o s l e d n í

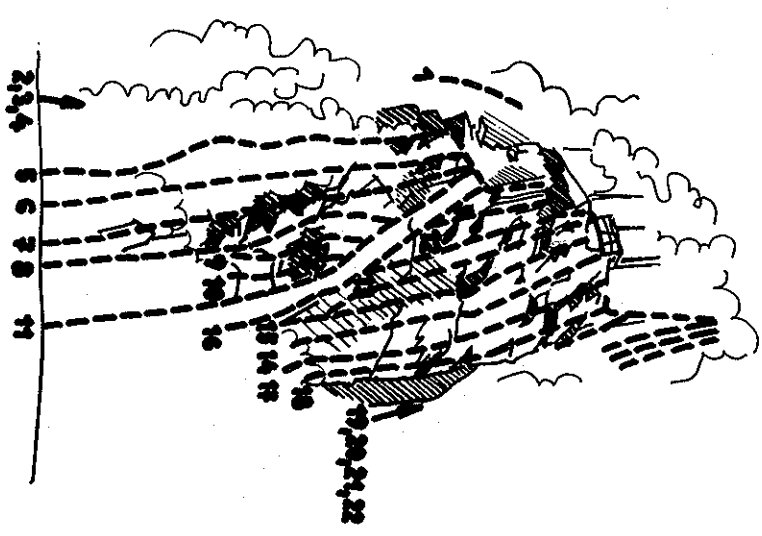
IV, 1 skoba

Nástup 3 m vpravo od předohrázající cesty. Stěnou přes skobu na vrchol stěny.

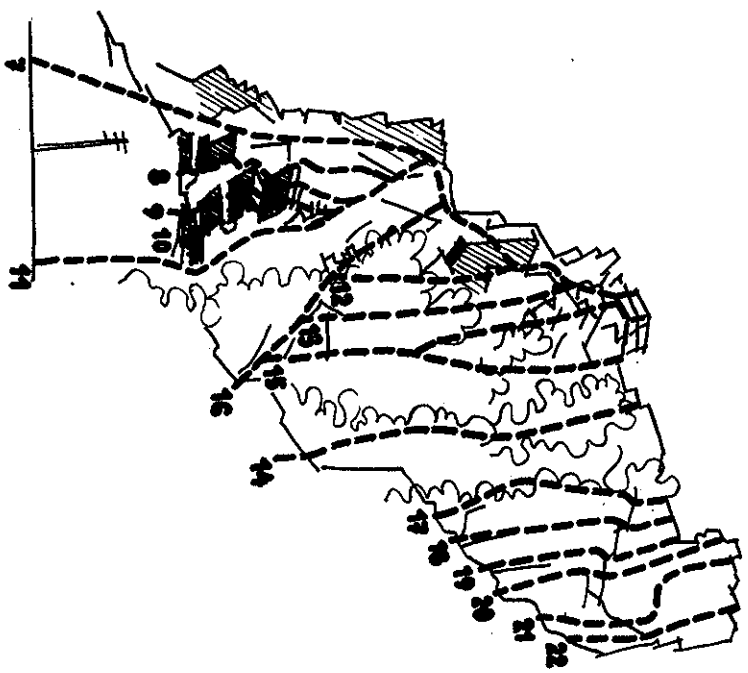
Huška 1973

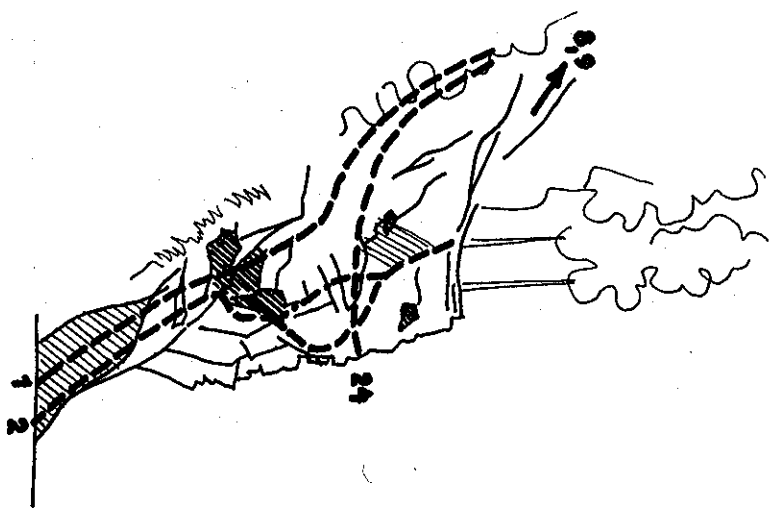
Příloha č. 5: Západní stěna žabího koně

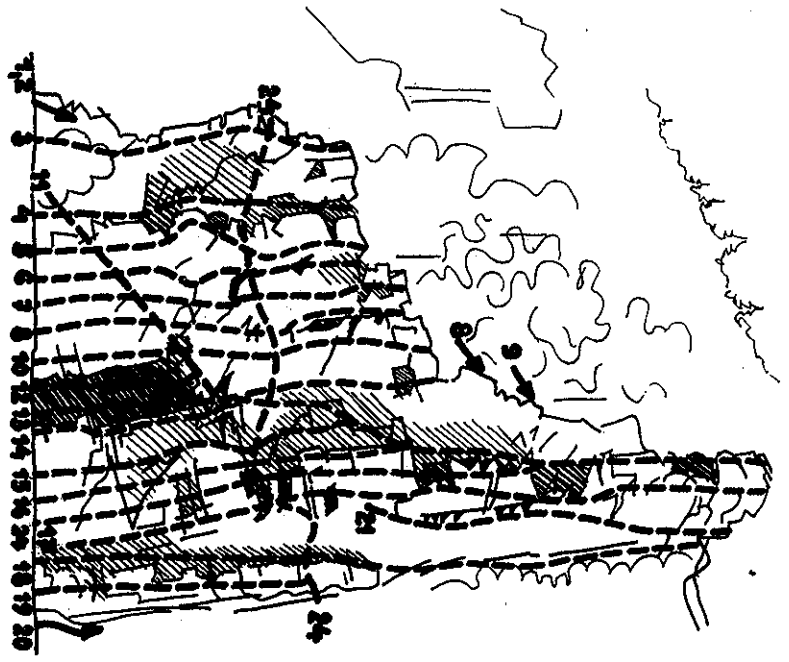
Příloha č. 6: Jižní stěna žabího koně

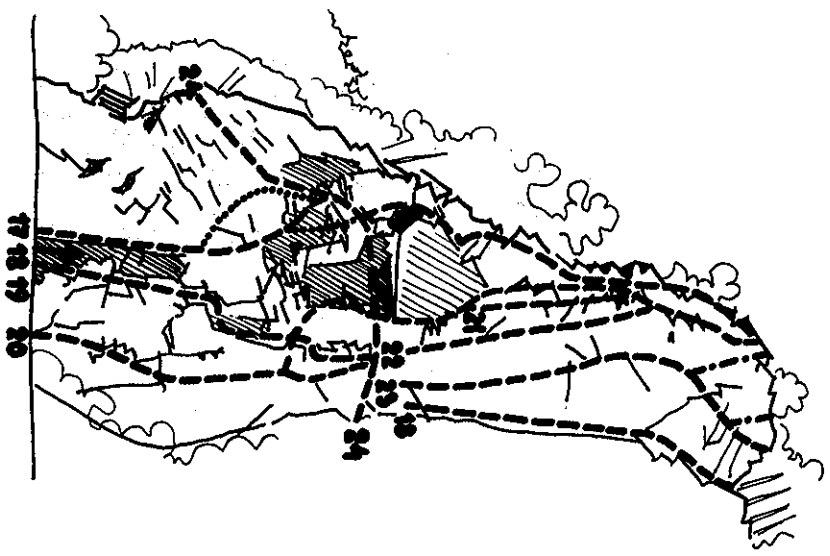
Príloha č. 7: Vyhodnotí stěna žabího korě

Príloha č. 8: Západní stěna hlavního masívu

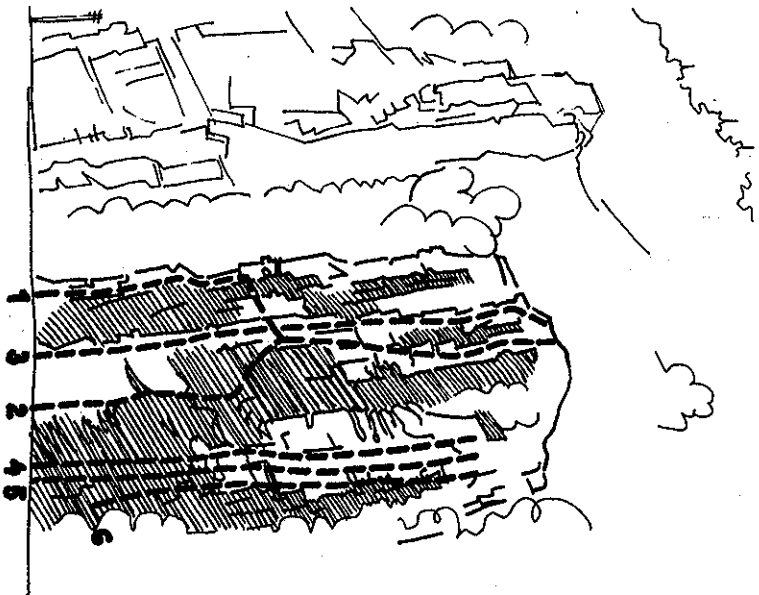

Priloha č. 9: Jižní stěna Hlavniho masivu

Priloha č. 10: Východní stěna Hlavniho masivu

Příloha č. 11: Rozklávaná

Horolezecký průvodce po terénech severní Moravy
díl 1.

KRUŽEBERSKÉ SKÁLY

Vydala HS KV ČSTV v Ostravě v r. 1977 jako účelovou
publikaci.

Poplavy výstupů zpracovali: J. Huška, prom. mat.,

L. Horňák a H. Bažer

Obálku navrhnul a graf. zpracoval ing. B. Bednařík
Garant odborné části je

horolezecký oddíl TJ Slezan STS Opava

Výtisků Metasport Ostrava v r. 1977

První vydání; náklad 3 000 výtisků